Caridade

A Forma Superior de Amor

Que todas as túas cousas se fagan con amor.
1 Corintios 16:14

Aínda que falo en linguas dos homes e dos anxos, e non teño amor, fíxenme coma un bronce que soa ou un címbalo que tinte.

E aínda que teño o don da profecía, e entendo todos os misterios e todo o coñecemento; e aínda que teño toda a fe, para poder quitar montañas, e non teño amor, non son nada.

E aínda que dou todos os meus bens para alimentar aos pobres, e aínda que entregue o meu corpo para que o queimen, e non teña amor, de nada me serve.

O amor sofre moito e é bondadoso; o amor non envexa; o amor non se gaba, non se enfada, non se comporta indebidamente, non busca o seu, non se provoca facilmente, non pensa mal; Non se alegra coa iniquidade, senón que se alegra coa verdade; Soporta todas as cousas, cre todas as cousas, todo espera, todo soporta.

O amor nunca falla; pero se hai profecías, fallarán; se hai linguas, cesarán; se hai coñecemento, desaparecerá.

Porque sabemos en parte, e en parte profetizamos. Pero cando chegue o que é perfecto, entón o que é en parte desaparecerá. Cando era neno, falaba de neno, entendía de neno, pensaba de neno: pero cando me fixen home, deixei as cousas infantís. Polo de agora vemos a través dun cristal, escuramente; pero logo cara a cara: agora sei en parte; pero entón saberei como tamén son coñecido.

E agora permanecen a fe, a esperanza, o amor, estes tres; pero o máis grande deles é o amor.

1 Corintios 13

Mirade, estade firmes na fe, deixade como homes, fortalecede. Que todas as túas cousas se fagan con amor. **1 Corintios 16:13-14**

Revístese, pois, como elixidos de Deus, santos e amados, de entrañas de misericordia, de bondade, de humildade de espírito, de mansedume, de longanimidade; Soportándoos uns aos outros e perdoándovos uns aos outros, se alguén ten unha disputa contra alguén: así como Cristo vos perdoou, así tamén facedes vós. E sobre todas estas cousas vístese de amor, que é o vínculo da perfección. E que a paz de Deus reine nos vosos corazóns, á que tamén sodes chamados nun só corpo; e agradecédevos. **Colosenses 3:12-15**

Graza e paz para vós de Deus, noso Pai, e do Señor Xesús Cristo. Estamos obrigados a dar sempre grazas a Deus por vós, irmáns, como corresponde, porque a vosa fe medra moito e o amor de cada un de vós abonda; De xeito que nós mesmos nos gloriamos de vós nas igrexas de Deus pola vosa paciencia e fe en todas as vosas persecucións e tribulacións que soportas: **2 Tesalonicenses 1:2-4**

Agora o fin do mandamento é o amor de corazón puro, de boa conciencia e de fe sen finxir: **1 Timoteo 1:5**

Porque, por iso, traballamos e sufrimos oprobio, porque confiamos no Deus vivo, que é o Salvador de todos os homes, especialmente dos que cren. Estas cousas mandan e ensinan. Que ningués desprece a túa mocidade; pero sé un exemplo dos crentes, de palabra, de conversación, de amor, de espírito, de fe, de pureza. Ata que eu veña, atenda á lectura, á exhortación, á doutrina. **1 Timoteo 4:10-13**

Pero nunha casa grande non só hai vasos de ouro e de prata, senón tamén de madeira e de terra; e uns para honrar, e outros para deshonrar. Polo tanto, se un home se purga destes, será un vaso de honra, santificado e axeitado para o uso do mestre e preparado para toda boa obra. Fuxa tamén das concupiscencias xuvenís, pero segue a xustiza, a fe, o amor, a paz, cos que invocan ao Señor de corazón puro. Pero as preguntas insensatas e non aprendidas evitan, sabendo que fan conflitos de xénero.
2 Timoteo 2:20-23

Pero o fin de todas as cousas está preto: estade, pois, sobrios e velaí coa oración. E sobre todas as cousas, tede un amor fervente entre vós, porque o amor cubrirá a multitude de pecados. Use a hospitalidade uns cos outros sen resentir.
1 Pedro 4:7-9

E ademais disto, dando toda dilixencia, engade á túa fe virtude; e á virtude coñecemento; E ao coñecemento templanza; e á temperanza paciencia; e á paciencia a piedad; E á pieddade a bondade fraternal; e á bondade fraternal amor. Porque se estas cousas están en vós e abundan, fanvos que non sexades estéril nin infructuoso no coñecemento do noso Señor Xesús Cristo.
2 Pedro 1:5-8